JAY WERKHEISER

DRONE

Jay WERKHEISER

DRONE

versiunea în limba română

UNCRIS

— Cum dracu s-a putut să fie ucis un soldat…, a urlat colonelul Spencer.

Gardner se întreba dacă nu va face un accident vascular.

— …în mijlocul unui război? Pentru numele lui Dumnezeu!

Gardner a evitat să-l privească în ochi.

— Facem cercetări, *sir.*

— Și? Ce dracu s-a-ntâmplat?

— Era o misiune simplă, tip patrulă *recon*, *sir*, când a căzut la postul său. Dacă ar fi să presupun…

— Nu ești plătit să „presupui” locotenente.

— Da, *sir*. Vă voi raporta după ce voi primi raportul de autopsie.

Colonelul Spencer a pufnit și a ieșit din biroul lui Gardner fără să mai spună ceva. Gardner s-a lăsat să cadă în scaun, tremurând de furie. Nici măcar nu se obosise să întrebe care este numele flăcăului.

O ciocănitură ușoară se auzi în ușă.

— Ești bine, locotenente?

— Intră, Liz.

Ea se petrecură înăuntru, cu pași săltați, temători, apoi se așeză în scaunul din partea opusă biroului lui Gardner.

— Cam nasol, nu?

— Ca și cum n-ar fi și așa destul de grav că l-am pierdut pe Joel. Acum îmi mai suflă și comandantul în ceafă.

— Nu-l băga în seamă. Baștanilor li se fâlfâie…

— De câte ori vezi un colonel plin învârtindu-se pe-aici? Pentru ei, asta e o publicitate negativă. Încă un război din Orientul Mijlociu care nu se desfășoară favorabil. Iar ei trebuie să găsească un țap ispășitor.

— Autopsia va lămuri situația. Probabil va arăta că a fost vorba de un anevrism sau ceva asemănător.

— Echipamentul EMEG a fost prăjit. Asta trebuie să-l fi ucis.

— Deci a fost un rateu.

— A trecut de inspecția pre-misiune.

Își dădu seama că stătea în picioare și efectiv striga. Se lăsă din nou să cadă în scaun.

— Nu vor ca pacifiștii să pretindă că echipamentul EMEG distruge creierele soldaților.

Ea se sprijini cu palmele de birou, și-și apropie fața de a lui.

— Nu A Fost Greșeala Ta.

— Nu tu a trebuit să o anunți pe mama sa. Să-i vezi ochii. Era doar un puști, fir-ar să fie.

— Dom'le, trebuie să te liniștești. Nimeni nu simte lipsa lui Joel mai mult ca mine. Mi-a fost ca un frate. Îți mai spun o dată, revino-ți.

Telefonul lui a vibrat, scutindu-l de a mai răspunde. Verifică ecranul.

— A început autopsia. Cred că în curând vom primi niște răspunsuri.

— Bine, poate așa ți se va lua povara de pe umeri, spuse ea. Uite, urmează să fac de serviciu *recon*. Ce-ai zice ca după aceea să mă cinstești cu un pahar-două?

— Un ofițer să fraternizeze cu un subofițer? reuși să afișeze un zâmbet slab.

— Eh, las-o baltă. Regula asta a fost desuetă încă înainte să poți tu silabisi cuvântul *fraternizare*. Și-acum ridică-ți fundul și du-te la Infirmerie.

— Mda, cred că ai inversat ierarhia de comandă, spuse, zâmbind nițel mai larg.

Ea l-a luat de mână și l-a smucit în picioare.

— Pe ei, cowboy.

Merseră amândoi până la Sala de Combat Activ. Ea îi puse o mână încurajatoare pe umăr, apoi și-a activat legitimația ID. Ușa se deschise cu un *clicket*.

— Ai grijă acolo, a atenționat-o el. Nu știm ce l-a ucis pe Joel.

— Nu-ți face griji.

Privi din ușă cum un tehnician îi punea rețeaua EMEG pe cap, ajustând cu grijă electrozii în poziție. Se forță să se întoarcă și să-și continue drumul pe hol.

Era o infirmerie tipică de bază militară modernă – puternic luminată, claustrofobică, dotată cu medicamente și unguente necesare pentru leziuni minore. Doctorul de serviciu și-a ridicat privirea din hârtii. Falca pătrată și tâmplele argintii adăugau autoritate privirii ca de oțel. Gardner nu-i mai văzuse chipul prin bază.

Încercă să zâmbească amabil.

— Care este verdictul, doctore?

— Maior.

— *Sir* - automat luă poziția de *drepți*. (*Fir-ar să fie*!)

— Raportul autopsiei?

— Aici nu aveți dotări adecvate pentru o autopsie corectă. A trebuit să improvizez. Folosind sala de operații de urgență. Nu înțeleg cum se descurcă doctorii voștri.

— Ce l-a ucis pe Joe? *Sir*?

— Soldatul? Am notat că s-au produs distrugeri neurologice catastrofice.

Gardner și-a încleștat dinții.

— Adică?

— A suferit arsuri în creier.

— Provocate de echipamentul EMEG?

— Am cerut tehnicienilor să demonteze interfața dronei Electro-Magneto-Encefalo-Grafică pe care a folosit-o Au spus că chestia a fost *prăjită* de un Puls Electro-Magnetic intens.

— Dar sunt protejate împotriva EMP.

Maiorul îl privi cu răceală.

— Înregistrările misiunii arată activitate cerebrală normală până aproape de sfârșit, finalizată cu un puseu de hiperpolarizare a cortexului cerebral.

Ticălos cu sânge rece!

— Chiar în acest moment am oameni cu echipament EMEG în funcțiune în misiuni *recon* în jurul FOB. Dacă există vreun pericol...

— Uite ce, locotenente, știu că Armata este acum mult mai „moale” decât ar trebui să fie. Dar colonelul și cu mine suntem de școală veche, iar tu și oamenii tăi trebuie să vă confruntați cu asta atât timp cât ne aflăm aici.

Gardner și-a dat seama că-l cam *înghesuise* pe maior și că ridicase iar vocea.

Făcu pasul înapoi.

— Îmi pare rău, *sir*. Dar soldații mei... Nu cred că domnul colonel va fi fericit în cazul altui deces.

— Colonelul Spencer a primit raportul meu. Dacă vrei o modificare legată de îndatoriri, du-te și discută cu el.

Bastard nenorocit!

— Da, *sir*.

* * *

— M-ați chemat, locotenente? răsună vocea lui Liz prin ușă.

— Intră.

— Umblă vorba prin *sat* că sunteți chemat la colonel.

— Vreau să te ocupi tu ca întregul *squad* să fie echipat în FOB în 30 minute.

— Toți? Asta e o putere de foc a dracului de mare pentru o *recon*.

— Cred că raportul autopsiei lui Joel dă un motiv de îngrijorare Comandamentului. Trimit întregul *squad* ca să cerceteze zona în care a murit.

— Deci ne folosesc ca pe niște cobai de laborator.

— Pe hârtie, este o misiune de recuperare. Găsirea dronei sale și aducerea ei în FOB.

— Rahat. De ce nu pun un stagiar să o activeze și să o aducă acasă în mod normal?

— Nu cred că au încredere în interfață. Au pornit secvența de schimbarea aleatoare a frecvențelor. Asta, chiar nu-mi place.

Ea izbucni într-un râs lipsit de veselie.

— *Recon* primesc întotdeauna cele mai nașpa misiuni.

— Dar ține toate astea numai pentru tine. N-am chef ca întregul *squad* să înceapă să comenteze.

— Cuvântul de ordine este *ciocul mic*.

Își privi ecranul telefonului.

— În zece minute îi voi avea pe toți cuplați la aparate.

Și a plecat, lăsându-l pe Gardner îngrijorat. Scoase o hartă a zonei din jurul *Forward Operating Base* (Bază Operațională Avansată), studiind topografia regiunii unde a fost pierdută

drona lui Joel. Va avea acces la hartă când va fi cuplat la aparate, dar nu era rău să-și reîmprospăteze în memorie configurația terenului. Și-i ținea și mintea ocupată.

A închis ochii și s-a concentrat pe reperele terestre importante, mișcările de trupe inamice și locația concentrărilor de civili. Satisfăcut, a închis tableta și a ieșit din birou. Sala de Combat Activ era chiar la capătul holului. A ajuns chiar la timp ca să-i vadă pe tehnicieni cum pun casca pe capul lui Liz. Restul celor din *squad* fuseseră deja cuplați.

Unul dintre tehnicieni îi făcu semn către un EMEG gol.

— Gata de „plecare”, locotenent Gardner?

Acesta se așeză în scaun.

— Fă-mi o favoare. Dacă vezi ceva care nu pare a fi în regulă la vreunul dintre aparate, orice, decuplează EMEG-ul flăcăului. IMEDIAT!

— Am înțeles.

Tehnicianul i-a aranjat rețeaua pe cap, poziționând electrozii cu grijă și verificând ecranul după fiecare ajustare. Când a fost satisfăcut, i-a pus și casca. Timp de câteva clipe lungi, lumea sa a fost mută și întunecată. Apoi câte o înțepătură a însoțit fiecare semnal transmis de electrozi către mufele din urechi și…

Aerul fierbinte al deșertului l-a învăluit, împreună cu firicelele de nisip care-i loveau platoșa de uraniu-sărăcit. Senzorul indica faptul că bateria este complet încărcată, așa că și-a scos cablul de alimentare și s-a întors cu 180^0. Dintr-o privire rapidă a văzut-o pe Liz și pe ceilalți din *squad* gata adunați la poarta din sud. Activă comanda pentru telemetrie pentru fiecare dintre soldații săi și a derulat fluxul de date până ce s-a declarat satisfăcut pentru că toți erau pe *verde*. Apoi s-a conectat pe rând la *ochii* electronici ai fiecăruia, rămânând o clipă-n plus la ai lui Josè prin care avea o imagine din *zborul păsării* asupra FOB.

— Tăcere radio, Gamma *squad*, a ordonat Liz.

Ecranul video al lui Gardner a pâlpâit verde în jurul imaginii date de drona ei, în timp ce vorbea.

— Armamentul greu pregătit – Hailie.

— Lunetistul, încărcată și asigurat – Kyle.

— Ochiul din cer, verde – Josè.

— Mitraliorul gata – Maria.

Lis a pâlpâit iar verde,

— Gata de plecare, LT.

— Haidem.

Le semnală trăgătorilor să asigure perimetrul defensiv, întrebându-se retoric dacă aceștia ședeau sub căști la doar vreun metru de el, sau la mii de mile depărtare. *Squad*ul său s-a pus în mișcare și s-a afundat în deșertul de dincolo de poartă. Pașii i-au alunecat când a ieșit de pe suprafața pavată, apoi era să cadă când s-a împiedicat în nisip.

În timp ce înaintau, își ținea ochii pe imaginea transmisă de drona lui Josè. Harta regiunii avea reperele de navigație marcate în albastru. Spirala Turnului Khalifa a întretăiat orizontul la vest; linia neregulată a colinelor se suprapunea conturului liniilor topografice dinspre sud; dinspre sud-est se ridica fumul dintr-un sat.

— Atenție la refugiații din stânga ta, Josè. Asigură-te că nu deschidem focul asupra civililor.

— Am înțeles, LT. Un moment…

— Ce este?

— Am ceva.

O scânteiere albastră veni dinspre coline.

— Ar putea fi drona lui Joel.

Camera video a lui Josè s-a focusat într-acolo.

— O văd.

— O coloană de praf se apropie dinspre est, a raportat Liz.

Imaginea de pe ecranul lui Josè s-a rotit amețitor.

— O văd.

Camera i s-a centrat pe coloana de praf de deasupra drumului ce ducea din sat spre coline. Un *zoom* a dezvăluit un convoi de cinci camionete ce aveau montate în bene ceva ce semănau cu niște mitraliere de calibrul .50.

— Încearcă să ajungă ei primii acolo.

— Ce-ar fi să aruncăm o privire mai îndeaproape, Jose. Vezi dacă o *Hellfire* sau două i-ar putea face să stea pe loc. Dar, mai întâi, obține un ID clar; nu vrem să tragem asupra unor *amici*.

— Și ai grijă, a adăugat Liz. S-ar putea să aibă MANPAD[1]uri. Nu vrei să dansezi cu niște SAM.

---

[1] Lansator mobil (de pe umăr) de rachete sol-aer.

— *Roger*.

— Liz, vezi dacă te poți apropia suficient de mult cât să *pictezi* o țintă sau două pentru el. Ia-o pe Hailie ca backup. Kyle, ia o poziție de unde să ai vedere directă asupra dronei. Maria și cu mine vom continua să ne apropiem.

— Am înțeles, LT.

A continuat să înainteze, supraveghindu-și oamenii cum își ocupă pozițiile. În dreapta sa, drona lui Kyle urca deasupra unei ușoare pante stâncoase; terenul accidentat îi bloca vederea către stânga, dar, prin imaginea transmisă de Liz, îl vedea pe Jose apropiindu-se de tehnicieni.

— Nu emit cod IFF, a raportat Jose.

Gardner a văzut un flash pe ecranul lui Liz, simultan cu cel de pe al lui Jose.

— SAM! Fir-ar să fie!

Ecranul său se rotea neregulat datorită manevrelor evazive.

— L-am pictat pe avorton, anunță Liz.

— Văd, confirmă Jose. *Beamrider*[2] lansat.

Gardner s-a urcat pe o creastă supraveghind locul unde se afla drona. Și-a redirecționat atenția asupra propriei imagini. A făcut un zoom asupra ei, așa cum stătea inertă pe terenul stâncos. Nu părea avariată.

— Drona confirmată.

— Stau cu ochii pe zonă, a spus Kyle. Nici o activitate prin apropiere.

— Să ne apropiem, Maria.

— *Roger*.

A continuat să avanseze cu ochii pe ecranul său. Doi insurgenți cu EMPuri improvizate puteau să-i distrugă drona și să-l trimită înapoi la bază cu o migrenă cumplită. Un tunet s-a rostogolit peste colinele din stânga și o privire rapidă a dezvăluit o trenă de fum negru în apropiere de vârful stâncos. A *ars* o camionetă de suport tehnic.

Jose a strigat entuziasmat:

— Yupiii!... ăă... la dracu, SAM în aer!

— Văd două, nu, trei lansări, a intervenit Liz.

---

[2] Beam-riding [Line-Of-Sight Beam Riding (LOSBR)] – tehnică de dirijare a rachetei asupra țintei sale prin marcarea cu rază laser.

O privire pe ecranul lui Jose l-a amețit pe Gardner, așa că s-a concentrat pe cel al lui Liz. Camioneta lovită de rachetă scotea un fum negru, străbătut de flăcări, care-i bloca vederii pe ceilalți. Ea se apropie de epavă cu Irul activat. Drona lui Hailie cu calibrul ei mare la țevile lise și tuburi de lansare TOW, era vizibilă deasupra, spre dreapta câmpului vizual al lui Liz.

— SAM s-a fixat! a strigat Jose.

Deasupra deșertului au lucit flăcări în ecranul lui Liz. Drona lui Jose s-a rotit și scuturat violent.

— Încă mai vin…

— Sunt lovit!

Ecranul lui Gardner o arăta pe Maria aflată înaintea sa, aproape la distanță de contact cu drona lui Joel, el aflându-se chiar în urma ei.

— Kyle, ții ochii mari? Mai suntem pe *verde*?

— *Roger*. Nici o mișcare.

— Ok. Maria, hai să recuperăm scula și să ne cărăm dracului de aici.

Își deschise capacul pentru ca ea să poată pune drona nefuncțională în stativul din spatele său.

— Drona fixată, LT.

O privire fugară în ecranul lui Liz. Drona lui Jose continua să se mențină în aer, cu o coadă groasă de fum negru. Hailie se îndrepta spre inamic.

— Ești OK, Jose?

— Șrapnel blestemat. Pierd presiunea hidraulică în eleronul stâng. Parcă e adormit.

— Mai bine întoarce-te la FOB.

— La naiba. OK, *Roger*.

— Hailie, nu angaja inamicul decât dacă e absolut necesar.

— Am înțeles, LT. Ăștia încearcă să mai lanseze o SAM. Am să le bag o TOW în cur.

— Nu-ți fă griji, Boss. Îi asigur eu *șasele*.

Câmpul ei vizual a alunecat, iar giroscoapele au scheunat ascuțit. Datele video au arătat un salt brusc.

— Gata de atac?

— Așteaptă, spuse Maria. Încă nu ești securizată.

— Ce dracu? se răsti Hailie cu voce ascuțită.

Liz a strigat:

— Retrage-te! RETRAGE-TE!

Gardner a comutat pe ecranul lui Liz. Un zid de praf se apropia de Hailie. I-a trebuit un moment ca să-i observe camionetele răspândite care se năpusteau cu toată viteza prin deșert. Hailie s-a retras, trăgând proiectile prin țevile lise. Trasoarele luminau și ecranul lui Liz care încerca să acopere retragerea lui Hailie.

— Mișcă-te, Maria!

— Asta și fac.

Unul dintre vehicule a deviat de la direcție, degajând fum, dar celelalte se apropiau rapid de Hailie. Se vedeau flăcări la gurile țevilor mitralierelor montate pe ele.

— Au deschis focul! Stai, ce dra…

— Hailie? Hailie!

Gardner a comutat pe ecranul ei și a văzut doar static.

— Cristoase, LT, a constatat Liz. Au *luminat*-o cu ceva.

— Baza, scoateți-o dracului de acolo!

— Retragerea! Aș avea nevoie de ceva întăriri! ceru Liz.

El marcă un reper pe hartă.

— Adunarea aici. Vino, Maria.

— Aproape am ajuns.

— Acum!

— Am înțeles!

— Mișcă-te, fir-ai să fii!

Ea apăru în câmpul său vizual și se îndreptă spre punctul de reper. O verificare fugară a ecranului lui Kyle îl arăta coborând direct panta colinei. Gardner se întoarse după Maria, ai cărei pași răsunau tare pe pământ datorită greutății suplimentare. Ecranul lui Liz arăta întinderea deșertului, ca într-un clip profesionist.

— Baza, cum e cu Hailie?

Nici un răspuns.

— Baza, confirmă extracția lui PFC Miller.

Ecranul lui Liz a săltat și *ping*uri i-au răsunat în radio.

— Vin asupra mea. Dacă trag în mine cu asta…

Un ping puternic a întrerupt legătura.

— Liz!

Pe ecranul ei imaginea sălta haotic.

— Liz? Ești acolo?

— O clipă, LT.

Își simți trupul aflat la bază cum răsuflă ușurat.

— Kyle, mai ești cu ochii pe ea?

— Uite ce văd, răspunse acesta.

Gardner a comutat pe videoul lui Kyle. Acesta își activase deja stabilizatoarele, iar imaginea era focusată pe șoferul uneia dintre camionete. Imaginea a tresăltat puțin și mașina a ieșit din câmpul vizual.

— Maria, stai cu ochii pe inamic.

— Te așteptam, LT.

— Las-o naibii. Intră imediat în poziție.

A luat în considerare abandonarea dronei lui Joel, însă doar pentru o clipă. Să afle ce i-au făcut insurgenții, ar putea salva vieți.

Maria a înconjurat vârful colinei și și-a orientat privirea spre est. Una dintre camionete se răsturnase, iar celelalte încercau să o ocolească. Lis s-a îndepărtat de ele până aproape de reperul navigațional.

— Pare în regulă, spuse locotenentul. Eu și cu Liz ne vom *târî* până la FOB. Asigurați-vă că inamicul păstrează distanța.

— Avem noi grijă de *șasele* vostru, a confirmat Maria.

— Aici Baza. Secvența de decuplare este setată și gata de executare. Pregătiți-vă pentru extracție.

Ce mama dracu'?

— Aici nu e o treabă pentru stagiari, a comentat Gardner. Aș prefera să mă ocup personal de această situație.

— Îmi pare rău, *sir*. Colonelul a ordonat personal. Extracția în 3… 2…

— Ce mama dracu' fa…

Lui Gardner i s-a întunecat vederea. A vrut să-și scoată casca, dar tehnicianul i-a dat mâinile deoparte. După o 'scurtă eternitate', casca i-a fost scoasă și aerul rece i-a răcorit scalpul. Și-a ținut ochii închiși până ce s-au putut adapta la lumina puternică din *Active Combar Room*.

Vocea aspră a colonelului Spencer a spart micul moment de pace.

— Ai făcut o treabă bună acolo, locotenente.

Gardner a întors capul în direcția vocii, afișând o expresie deloc măgulitoare pentru tehnicianul ce-i deconecta electrozii.

— Unde este Hailie? E OK?

— Am obținut oarece informații despre atacul care…

— La dracu, este bine? *Sir*.

Colonelul i-a adresat o privire dură.

— Este la infirmerie. Tehnicienii au deconectat-o la inițierea semnalului EM, ceea ce probabil a minimalizat distrugerile cerebrale.

Gardner a izbit cu pumnul în consola din fața sa.

— Liniștește-te, locotenente.

Respiră adânc de câteva ori.

— Ce dracu au folosit asupra ei, *sir*?

— Tocmai de asta suntem noi aici, fiule. Ca să aflăm ce anume. În 15 minute te prezinți cu echipa la raport. Apoi încercați să dormiți câteva ceasuri, timp în care capetele astea luminate vor încerca să priceapă ce și cum.

* * *

Gardner fixa cu privirea paharul aproape gol de bere ieftină. Un cântecel siropos plutea peste mulțimea zgomotoasă, care, prin comparație, nu făcea decât ca dispoziția sa să fie și mai întunecată. Își roti scaunul pentru a putea arunca o privire scurt *squad*ului său, așezat în jurul mesei mici cu pahare de bere. În seara asta veselia era absentă. Liz i-a surprins privirea. La naiba. Ea spuse ceva și toți cei de la masă s-au întors spre el. Blestemăția dracului! Se întoarse cu fața la bar și sorbi restul de lichid încălzit din pahar. O mână i se puse pe umăr.

— Ce vrei, Liz?

— Dimineață am vorbit cu tatăl lui Hailie. Va dura ceva timp, dar este de așteptat ca să se recupereze total.

— Dar nu va mai fi niciodată pilot de dronă.

Liz a clătinat din cap.

— Nu va mai primi vreodată aprobare pentru utilizarea unei căști EMG.

Gardner răsuflă zgomotos.

— Eu am trimis-o acolo.

— Știa care sunt riscurile.

— Nu, nu știa. Nimeni nu se mai așteaptă la nici un fel de risc. Nu de la… nu știu, cel puțin de pe vremea Pakistanului. Este războiul perfect; nimeni nu este rănit. Un blestemat de joc video.

— Este destul de real pentru adversari.

— Presupun că da.

— Nu te deranjează deloc?

El își ridică ochii din pahar.

— Ce?

— Să stai cuplat la o rețea de senzori și să tragi în oameni. E atât de plictisitor.

— Și chinezii folosesc drone EMG.

— Țintele în care tragem noi nu sunt drone chineze. Sunt iranieni și insurgenți băștinași din jumătate din Peninsula Arabiei.

Gardner lovi cu pumnul în tăblia barului.

— Și ce dracu vrei? Să-mi pun în spate 25 kg de echipament și să mărșăluiesc personal prin deșert? Să încasez un glonț în cap, sau poate doar să-mi fie spulberate picioarele când calc pe o mină?

— Nu știu. Nu, sigur că nu. E doar comic cât de șucăriți suntem când găsesc și ei o cale să riposteze.

— Tot ce știu este că să fiu blestemat dacă îi las să-mi mai rănească vreun om.

— Nu-ți fă griji, LT, nu vreau să mă iau de tine. Ei sunt și prietenii mei. Voi face tot ce depinde de mine ca să-i protejez.

— Bine, pentru că mâine mă bazez pe tine.

— Ne întoarcem în teren?

— Da. Șefii au niște informații. Ar putea reteza răul de la rădăcină.

— Până la urmă, și-au dat seama despre ce e vorba? Ce este, un nou fel de EMP?

— Consideră că inamicul folosește un fel de rază de microunde. Trimite o descărcare masivă de energie prin canalul de comunicații.

— Dar dronele folosesc frecvențe aleatoare, sar de la una la alta. Cum dracu pot să-și dea seama pe ce frecvență vom fi atunci când lansează raza?

— Încă nu e sigur. Fie baleiază întreg spectrul de frecvențe pe care-l folosim până ce dau peste frecvența corectă la momentul potrivit, fie pur și simplu stau pe o frecvență până ce ajungem noi pe ea. Imediat ce arma stabilește o conexiune, trimite o explozie de megajouli, suficientă să penetreze filtrele EMP.

— Și direct în creierul amărâtului de conductor al dronei, a șuierat Liz. Ticăloșii.

— Și ce-i mai tare, este că nu-i iranian.

— Niște insurgenți locali?

— Un tip, conform informațiilor. A scris un cod, a construit dispozitivul cu raza de microunde… toată chestia este funcțională.

— Locuiește în satul aflat la est de FOB, nu-i așa? a întrebat Liz.

— Bingo. Și trebuie să-l eliminăm înainte ca iranienii să profite de ceea ce face el.

— Prin urmare, mergem acolo și-l ucidem pe individ?

— Acesta este planul.

— Fără să răspundă la niște întrebări? Fără șansa de a se preda? Nu e stilul nostru!

— Trebuie să fie, spuse Gardner. Nu putem risca să-l pierdem și să-și dea tehnica și altora.

— Nu-l putem captura și escorta la FOB?

— Să zicem că am face o ambuscadă. El ar putea să se furișeze pe o străduță îngustă, sau pe niște scări, undeva unde dronele nu-l pot urmări. Și după aceea?

Liz tăcu un moment foarte lung.

— Păi… hai s-o facem. *Hooah*![3]

* * *

Liz adunase *squad*ul în *Active Combat Room* când Gardner a sosit. Se trezi înconjurat înainte de a închide ușa în urma sa.

— Ce-ntâmplă, LT? a întrebat Maria. Am auzit că vom fi conectați la niște drone nou-nouțe.

— Mda, așa flecăresc tehnicienii, confirmă Kyle. Eu vreau să-mi păstrez luneta.

— Vom utiliza drone de asalt urban. Vor să fim ușori și rapizi. Cu excepția ta, Kyle. Tu vei folosi aceeași dronă de lunetist.

— Așa cum și trebuie.

— Eu n-am să zbor?

---

[3] HOOAH (Army) – HOOYAH (Navy) – OORAH (Marine Corps) – strigăt de luptă/încurajare/salut/confirmare a unui ordin. Prin extensie înseamnă "*anything and everything except 'no'* ".

— Avem doi oameni lipsă, Josè. Avem nevoie de tine la sal. Un *wing* din Texas ne va asigura suportul aerian.

Josè a deschis gura, dar Liz l-a făcut să tacă.

— Care-i planul, LT?

— Mergem după nenorocitul care a construit arma cu puls pe care au utilizat-o asupra noastră.

— Era și timpul, strigă Maria.

— Baștanii sunt destul de siguri că există numai un prototip, așa că o să-l distrugem ACUM.

— Cum arată? întrebă Kyle.

— Nu suntem siguri. Dar are nevoie de multă energie, așa că, probabil, nu este chiar portabilă. Probabil este montată pe un vehicul sau ascunsă într-o clădire.

— Așa este, interveni Liz. Tehnicienii au stabilit un termen-cod. Dacă vedeți că sunteți gata să fiți loviți cu această armă, doar spuneți „*Dixie*”, iar ei vă vor decupla.

— Dacă o vedeți, adăugă Maria. Indiferent cum o arăta.

— Exact. Așa că țineți ochiu’ mare. Ăștia joacă numai la victorie.

— Stai, spuse Kyle. Acolo s-ar putea chiar să fim uciși. Nu m-am înrolat pentru așa ceva.

— Pe dracu, n-ai făcut-o, i-a tăiat-o Gardner. Soldații luptă în războaie. Oamenii mor.

— Dar…

— Ne-au doborât doi dintre ai noștri. Nu niște oameni oarecare. Ai noștri. Joel e mort. Vrei să-i spui maică-sii că ție îți este frică să te duci după avortonul care l-a ucis? La fel ai să-i spui și lui Hailie?

— E doar nițel speriat, spuse Liz. Nimeni n-o să te lase baltă. Așa e *squad*?

Câteva mormăieli au aprobat-o.

— Nu vă aud, soldați.

— AȘA ESTE!

— OK, luați-vă căștile, spuse Gardner. Hai s-o facem.

* * *

Stagiarii au pilotat dronele până în apropierea satului. Imaginea transmisă lui Gardner a apărut și s-a trezit înconjurat de fum negru.

— Ce dracu e asta? a întrebat Maria.

— Air Force a distrus toate fortificațiile insurgenților pe care le-au putut găsi. Stagiarii s-au apropiat cu dronele sub acoperirea fumului.

— Oare de ce *zburătorii* n-au prăjit pur și simplu întregul sat, ca să ne scutească pe noi de pericol?

— Vrei să ai pe conștiință câteva mii de victime colaterale civile?

Nu a fost nici un răspuns, așa că Gardner a organizat trupa și au intrat în sat.

Fortificații avariate făcute din saci cu nisip flancau strada principală spre obiectiv, iar două *Hummer* incendiate blocau calea.

— Liz, ia-l pe Josè și degajează drumul.

— Am înțeles, LT.

— Kyle, desfășoară-ți stabilizatoarele. Și bagă un glonț în tot ce reprezintă o amenințare.

— *Roger*.

— Doar insurgenți, nu civili.

— Și cum dracu vrei să-i deosebesc?

— Doar fii cu băgare de seamă.

Gardner urmărea ecranul lui Liz pe măsură ce aceasta se apropia. Primul bunker avea un crater și resturi fumegânde drept în centru. Ecranul lui Josè arăta același lucru dintr-o parte.

— Și aproape nici o zgârietură pe clădirile din jur, a precizat Liz. Felicitări pentru *zburători*.

Gardner a comutat înapoi la propriul său ecran și i-a văzut pe Liz și Josè împingând de pe drum un *Hummer*.

— Fiți gata să reluăm înaintarea.

L-a așteptat pe Kyle să-și retracteze stabilizatoarele și să intre în sat în urma elementului avansat.

Vântul șuiera prin străzile pustii, spulberând nisipul și făcându-l să răsune pe armura lui Gardner. Nu mișca nimic. Ajunse într-un mic *squar* unde a scanat toate cele patru ieșiri.

— Așezarea e doar cu puțin mai mare decât o simplă intersecție, spuse. Kyle, rămâi aici și ne asiguri acoperire. Liz, mergi cu Josè spre est. Maria, noi aruncăm o privire spre sud.

— *Roger*.

A înaintat răsucindu-se în toate direcțiile pe lângă colibele din lut, case și magazine, marea majoritate închise. Ecranul lui Lis dezvăluia cam același lucru.

— Auzi? a întrebat Maria.

— Nu aud nimic.

— Cred că se mișcă ceva în coliba asta.

Gardner se concentră pe colibă, Ușa închisă bine. Fereastra întunecată.

— Nu disting nimic. Kyle, tu vezi ceva…

Drona sa a reculat sub efectul unui impact venit din spate. S-a întors ca să riposteze cu foc. Dar chiar în clipa aceea fereastra s-a deschis ușor și a prins o lucire metalică.

— RPG[4]!

Și-a setat propulsia la *putere maximă*. Impactul l-a aruncat spre înainte, și la cadorisit cu un fel de cozi de flăcări intermitente. Casca EMEG a atenuat zgomotul exploziei.

— Ești OK, Maria?

Armele clănțăneau.

Se întoarse și trase direct prin fereastra de pe partea opusă a străzii.

— Maria?

— N-am propulsie pe stânga.

— Măsa-n… Liz, mișcă-ți curu' aici!

— Se trage asupra noastră, LT.

— Vin eu, Boss, spuse Kyle.

Gardner își modifică poziția pentru a o acoperi pe Maria. Gloanțele răpăiau pe armura sa. Destul. Și-a orientat propriul RPG și a tras prin fereastră. În jurul său a plouat cu resturi din explozie.

Auzi vocea lui Josè în subconștient.

— Eeei! Chestiile astea sunt foarte rapide!

— DIXIE!

— Maria? a întrebat Gardner. Tu ești?

Nimic. Drona ei rămase nemișcată.

— Baza, ai evacuat-o pe Maria?

Gloanțele i-au lovit iar armura. Se mută ca să se adăpostească în spatele dronei inerte a Mariei.

— E scoasă din joc, a replicat Baza.

---

[4] RPG -

— Atenție la *șase*! vocea lui Josè a fost urmată de un huruit înfundat.

— *Hooah*! a strigat Liz.

O RPG a lovit drona Mariei, trimițând șrapnele în toate direcțiile. Gardner a băgat câteva proiectile prin fereastra de unde fusese lansată. Un glonț venit din altă direcție a ricoșat din armură.

Unde mama dracu' e superarma asta? *O lovitură cu ea*...

Se întoarse în direcția de unde veneau gloanțele și a lansat încă o RPG. Apoi alte patru.

Un zgomot în dreapta sa. S-a răsucit pentru a pune rămășițele dronei Mariei în fața sa. Un cap și un umăr echipat în uniformă de camuflaj se făcură văzute printr-o ușă deschisă. Mâna ațintea direct către Gardner o antenă-farfurie.

La naiba. Dacă iese de la adăpost ca să încerce o lovitură, i se trage heblu.

Mișcare în spatele său. *La naiba naibii*!

— Aș avea nevoie de un ajutor la *șasele* meu, flăcăi!

— Vin eu, Boss, spuse Kyle.

— Ești prea încet, a subliniat Liz. Mă ocup eu.

— *Roger*, sergent.

O explozie l-a izbit pe Gardner de epava dronei. Dar dacă se întorcea cu fața la insurgenții din spate...

Ducă-se dracului!

S-a întors, rapid, și a lansat o RPG în coliba din spatele său. Ezită, așteptând ca imediat să-l cuprindă întunericul. Pași înapoia sa.

ACUM!

Se răsuci, împroșcând cu gloanțe din întoarcere. L-a surprins pe tipul cu antena ieșit de la adăpost. Peste o secundă sau două, ar fi avut o linie de tragere perfectă. *Nu și de data asta, nenorocitule*!

Omul a căzut pe loc, iar arma i-a scăpat pe pământul plin de praf de lângă el. Un cablu gros șerpuia de la antena-farfurie, prin ușă, în clădirea din spatele său.

Gloanțe venite din spate ricoșau pe armura lui Gardner, urmate de o explozie dinspre nord.

— Îți asigur eu spatele, LT.

— Îmi pare bine să te văd, Liz.

— Se pare că ai situația sub control. M-ai chemat doar ca să-mi admiri fizicul?

— L-am ras pe ticălosul care manevra arma asta mortală.

Gardner s-a întors către locul unde era prăbușit insurgentul chiar la timp pentru a-l vedea cum dispare prin ușa colibei. Dispăruse și arma.

— Fir-ar dracu-al dracului!!

— Ce-i, LT?

— Trebuie să recuperăm arma aceea. Acum.

Se năpusti spre ușă. Când Liz a fost și ea în poziție, a folosit *berbecul* pentru a deschide ușa larg. Liz a năvălit înăuntru, iar el a urmat-o, acoperindu-i *șasele*.

— E doar un puști.

— Ce?

Gardner a comutat ecranul și a văzut la ce se uita Liz. Puștanul avea poate 14 ani, îmbrăcat în tricou și blugi, ghemuit în colț lângă o masă acoperită cu capacitoare și baterii. Mâna dreaptă, căzută pe lângă corp. Încă mai ținea antena.

— Porci americani. L-ați distrus.

Gardner a activat difuzorul extern al dronei.

— E război. Ai încercat să mă ucizi.

— Ne apărăm. Voi trimiteți mașini. Eu echilibrez șansele.

— Aruncă arma, fiule. Nimeni nu vrea să-ți facă rău.

— Tocmai a spus că el este cel care a făcut arma asta? a întrebat Liz pe canalul audio.

— Invenția mea va ucide o mie de americani pentru fiecare arab care moare în acest război.

— Cristoase. Puștiul e un geniu al computerelor.

— Ce facem, LT? Dacă le spune iranienilor…

— Trebuie să-l ucidem.

— Cu sânge rece? a întrebat Liz.

— E singura cale.

Își ridică arma.

— Îmi pare rău, spuse prin circuitul audio extern.

Puștiul se ghemui.

Gardner a ezitat. Buza de jos tânărului tremura. Semăna cu un copil rătăcit cu doar vreo cinci ani mai tânăr decât Joel. Și încă o mama care va plânge.

Coborî țeava.

— Dă-mi arma.

A răsunat o împușcătură și băiatul s-a prăvălit în colț. Din țeava armei lui Liz ieșea fum.

— Ce dracu?

— Cineva trebuia să o facă, LT.

Gardner a ridicat arma cu brațul său manipulator și a decuplat cablul. Propulsoarele au stârnit praful de pe podea și a ieșit afară.

— Dar ești de acord, nu-i așa?

Incertitudinea din vocea ei îl va hăitui în veci. A rulat către punctul de rendezvous din *squar*ul satului. Josè și Kyle erau deja acolo.

— Baza, misiune îndeplinită. Acum puneți niște stagiari să aducă acasă blestematele astea de drone.

— *Roger*, *recon*. Pregătirea pentru extracție.

Lumea s-a întunecat. Gardner era prăbușit în scaun, fără a se grăbi să-și scoată casca. Când tehnicianul i-a ridicat-o avea ochii larg deschiși în lumina puternică din *Active Combat Room*.

O mână i se puse pe umăr.

— Mă bucur că ai scăpat cu bine de acolo, spuse Maria. Îmi pare rău că te-am abandonat așa. Dar mă ochise…

— Ai făcut ceea ce trebuia.

Tehnicianul a intervenit.

— Colonelul vă convoacă imediat la raport, *sir*.

Gardner a respirat adânc și a dat din cap. S-a ridicat singur din scaunul EMEG. Liz se afla chiar lângă el. Clipea deranjată de lumina puternică și se uita direct la el cu o privire hăituită.

— Am făcut ceea ce trebuia, LT. Nu-i așa?

El s-a uitat lung la ea, văzându-și vina reflectată în ochii ei.

— De unde dracu să știu eu?

SFÂRȘIT